

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 8329

Doknr.
283190

Dato
18-11-2015

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har den 2. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 17, SOU alm. del, til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 17:

Vil ministeren redegøre for, hvordan den frie adgang til serviceydelser i EU harmonerer med det danske forbud mod at tage nødvendig hjælp efter servicelovens § 95 med til udlandet?

Svar:

Af servicelovens § 2, stk. 1 følger, at enhver, der har lovligt ophold i Danmark, har ret til hjælp efter loven. Af lovens § 2, stk. 2 følger, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om, hvilke ydelser der efter loven kan medtages under midlertidige ophold i udlandet, og om betingelserne herfor. Servicelovens system er således, at hjælp efter loven ikke kan medtages til eller ydes i udlandet, med mindre der er fastsat særlige regler herom.

Bemyndigelsen i servicelovens § 2, stk. 2, er konkret udmøntet i bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (bekendtgørelse nr. 1296 af 15. december 2009, den såkaldte udlandsbekendtgørelse). Det er heri fastsat, at hjælp efter servicelovens § 41 om merudgiftsydelse til børn, § 42 om tabt arbejdsfortjeneste, § 45 om ledsagelse til 12-18 årige, § 96 om borgerstyret personlig assistance, § 97 om ledsagelse til voksne, § 98 om kontaktperson til døvblinde, § 100 om merudgiftsydelse til voksne, § 112 om hjælpemidler, § 113 om forbrugsgoder, § 114 om støtte til køb af bil og § 118 om pasning af nærtstående, under en række betingelser bevares under et midlertidigt ophold i udlandet.

Derimod er der ikke ret til at medtage hjælp i form af kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 95 under et midlertidigt ophold i udlandet. Dette er begrundet i, at hjælp efter servicelovens § 95 træder i stedet for personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. (hjemmehjælp) efter servicelovens § 83.

Hjemmehjælp er karakteriseret ved, at personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice gives i borgerens hjem uanset boligform. Hjælp efter servicelovens § 95, jf. § 83, gives dermed efter sit formål til borgeren i dennes hjem.

Jeg kan endvidere oplyse, at EU-borgeres ret til social sikring, når de er beskæftiget, opholder sig eller bor i et andet medlemsland end deres eget, er reguleret i EF-forordning 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Denne forord-

ning gælder umiddelbart i Danmark og gælder ved siden af servicelovens bestemmelser.

En række af ydelserne i lov om social service er karakteriseret som ydelser ved sygdom og er derfor omfattet af denne forordnings afsnit III, kapitel 1. Dette gælder bl.a. kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til udførelse af hjemmehjælp efter servicelovens § 95.

Der sondres i forordningen mellem naturlydelser og kontantydelse, således at naturlydelser skal udredes efter lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken en person opholder sig. Dog gælder der særlige regler for grænsegængere og pensionister.

Kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til udførelse af hjemmehjælp efter servicelovens § 95 betragtes i relation til forordningen som en naturlydelse, da tilskuddet træder i stedet for personlig og praktisk hjælp i hjemmet mv. (hjemmehjælp) efter servicelovens § 83.

Naturlydelser omfattet af bestemmelserne om ydelser ved sygdom i forordning 883/2004 skal tildeles af opholdslandet efter dette lands lovgivning. Kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til udførelse af hjemmehjælp efter servicelovens § 95 er et eksempel på en sådan ydelse.

EU-borgere har således efter EF-forordningen ikke krav på ved midlertidigt ophold i udlandet at modtage kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til udførelse af hjemmehjælp efter servicelovens § 95.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann